

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010154
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6315010154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní obžalovaného C. G. proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T /71/2015 zo dňa 31.08.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Krajský súd rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného C. G., nar. XX.XX.XXXX, spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 07.09.2014 asi o 03.28 h v Brezne na Námestí M. R. Štefánika, pred objektom herne VIX, odcudzil motocykel zn. YAMAHA FZX 750 s evidenčným číslom Írskej republiky XX/LK XXX a následne dňa 07.09.2014 asi o 09.52 h motocykel vrátil na miesto, z ktorého ho odcudzil, čím by v prípade, že motocykel by nebol vrátený, spôsobil majiteľovi G. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., C. XXX, škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške 373,- Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. G. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.09.2014 asi o 03.28 hod. v Brezne, Nám. M. R. Štefánika, pred herňou VIX, pod vplyvom alkoholu zobral motocykel zn. YAMAHA FZX 750, ev. č. Írskej republiky XX/LK XXX v hodnote 373,- Eur, ktorého vlastníkom bol G. A. v domnení, že ide o jeho motocykel, následne pri jeho tlačení do svojej garáže po Ul. W. D. L., po zistení, že ide o cudzí motocykel, tento hneď nevrátil na pôvodné miesto, odtlačil ho presne nezistenou trasou na presne nezistené miesto v Brezne a to napriek opakovaným žiadosťiam príslušníkov polície, aby ho vrátil na pôvodné miesto a tento zaviezol na miesto, kde ho zobral v ten istý deň až po viac ako piatich hodinách o 09.52 hod.

Bol za to odsúdený podľa § 216 ods. 1, § 36 písm. j), k), § 38 ods. 2, 3, 8, § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 160,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote odvolanie. V písomne zdôvodnenom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou v obžalobe, ani s právnou kvalifikáciou skutku zo strany okresného súdu. Poukazuje na to, že nekonal v úmysle používať cudzie motorové vozidlo, lebo ako to vyplýva aj z výpovede svedka U., myslel si, že sa jedná o jeho motocykel a chcel ho odtlačiť do garáže. Svoj motocykel ešte dobre nepoznal, lebo ho kúpil krátko predtým. Neskôr, keď zistil, že sa nejedná o jeho motocykel, tento chcel vrátiť, ale z dôvodu jeho pracovnej pozície mal obavu, čo si o ňom pomyslia kolegovia. Snažil sa preto zohnať príviesny vozík, aby motocykel mohol vrátiť na miesto, odkiaľ ho zobral. Poukazuje tiež na výpoveď svedka K., ktorý mu volal okolo 07.00 hod. inkriminovaného dňa a ktorý potvrdil, že ešte bol pod vplyvom alkoholu a nevedel sa zorientovať, čo je s motocyklom.

Aj podľa svedka U., keď okolo 03.45 hod. zistil, že sa nejedná o jeho motocykel, chcel ho vrátiť, avšak keďže bol pod vplyvom alkoholu, nevedel adekvátne reagovať a až keď sa trochu prebral, uvedomil si všetky dôsledky a urobil všetky opatrenia, aby motocykel vrátil. Uvádza, že motocykel nechcel v žiadnom prípade používať a už vôbec nie odcudziť. Má za to, že v rámci úmyslu prechodne užívať cudzie motorové vozidlo musí byť zahrnutý aj zámer vrátiť vozidlo po prechodnom používaní osobe, ktorej bolo odňaté, čo v danom prípade absentuje. Z hľadiska objektívnej stránky má odvolateľ za to, že došlo síce k zmocneniu sa motocykla, avšak k jeho samotnému použitiu počas doby, kedy bol v jeho dispozícii, nedošlo. Nemal úmysel ho dočasne užívať a táto skutočnosť nebola ani pred súdom preukázaná. Z toho dôvodu nedošlo ani ku tzv. krádeži úžitku. V konečnom dôsledku obžalovaný navrhol rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je plne dôvodné.

Aj odvolací súd zastáva názor, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, z vykonaných dôkazov však nedospel k správny právny záverom.

Okresný súd dospel síce k záveru, že obžalovaný nechcel odcudziť motocykel, ale zmocnil sa ho s úmyslom prechodne ho používať, pretože nereagoval na výzvy a pokyny svojich kolegov - policajtov, aby motocykel vrátil. Okresnému súdu ušlo tiež pozornosti, že obžalovaný vôbec nepoužíval motocykel, ktorý zobral v domnení, že je jeho, ale tento len tlačil.

Skutková podstata trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. si však vyžaduje zmocnenie sa cudzieho motorového vozidla s úmyslom prechodne ho používať k účelu, na čo je určené, teda k jazde. Z toho vyplýva, že páchatel, ktorý sa zmocní cudzieho motorového vozidla a potom s ním prechodne nakladá spôsobom, ktorý nemožno považovať za jej užívanie (napr. odtlačenie motorového vozidla na iné miesto), nemôže sa dopustiť trestného činu podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona, lebo z jeho konania sa nedá dospieť k záveru, že by sa zmocnil cudzieho motorového vozidla v úmysle prechodne ho používať.

Obžalovaný sa navyše od začiatku bránil tým, že v inkriminovaný večer používal alkoholické nápoje v Brezne i v jeho okolí, pričom sa presúval taxíkom. Keď vyšiel z jedného z podnikov v Brezne, zbadal motocykel, ktorý pokladal za svoj a ktorý len nedávno kúpil. Presunul sa taxíkom do W. R., kde oboznámil svoju priateľku M. U. a jej brata A. U., že mu niekto ukradol motocykel s tým, aby ho odviezli na jeho motorovom vozidle do Brezna, keďže pil alkoholické nápoje. Chcel tiež, aby mu pomohli s naložením motocykla, o ktorom bol presvedčený, že je jeho. Keď prišli na miesto, do jeho auta sa potom motocykel nezmestil, začal ho preto tlačiť aj so svedkom U., aby ho odviezli do jeho garáže. Bolo to okolo 03.00 hod. ráno. Po nejakom čase, keď tlačili motocykel a prišli na lepšie osvetlené miesto, obžalovaný zistil, že motocykel je cudzí. Rozhodol sa preto, že ho vráti, nechcel však, aby ho niekto videl. Motocykel chcel prechodne zanechať na Ul. ČSA pri panelákoch, medzičasom však prešla okolo nich policajná hliadka, preto sa rozhodol, že motocykel odtlačí ďalej. S policajnou hliadkou, ako s kolegami, sa nechcel stretnúť, lebo nevedel, ako by vysvetlil pôvod motocykla. Keď následne motocykel zložili na zem, obžalovaný uvádzal, že sedel na lavičke, opäť sa objavila hliadka polície, ktorá s vozidlom začala cúvať a preto z rovnakých dôvodov ako aj predtým, odišiel preč. Hliadka sa s ním skontovala telefonicky, tejto hliadke sľúbil, že motocykel vráti tam, odkiaľ ho vzal. Keďže začalo svitať, motocykel už nechcel tlačiť a hľadal spôsob, ako ho prepraviť na miesto. Čakal na svoju priateľku a jej brata, aby pre neho prišli s tým, že

potom hodlal obstarat' privesný vozík, na ktorom by motocykel odviezol. Striedavo telefonoval s hliadkou polície, ktorej opakovane prisľúbil, že motocykel prepraví na pôvodné miesto. Po nejakom čase sa stretol s priateľkou a jej bratom, následne odišli obstarat' privesný vozík do Čierneho Balogu, to sa mu po čase podarilo. Potom, čo odviezli motocykel na pôvodné miesto, on zaslal obrazovú správu veliteľovi hliadky K., ktorý však medzičasom oznámil vec nadriadeným.

Obhajobu obžalovaného v plnom rozsahu potvrdzovali aj svedkovia M. U. a A. U., ktorí popísali, ako im obžalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu oznámil, že mu niekto odcudzil motocykel, popísali, ako sa snažili naložiť motocykel do osobného auta obžalovaného, čo sa im nepodarilo, motocykel preto chceli odtlačiť, krátko na to obžalovaný zistil, že motocykel nie je jeho a chceli motocykel vrátiť.

Svedkyňa U. popísala, ako obžalovaného aj brata čakala pred garážou, prišiel však len jej brat, povedal jej, že obžalovaný zistil, že motocykel mu nepatrí a je potrebné ho vrátiť. Rovnako ako obžalovaný popísali, ako zohnali privesný vozík a motocykel vrátili.

Ani výpoveďami svedkov - policajtov Y. I. a N. K. nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného. Títo svedkovia popísali, ako zistili, že niekto tlačí motorku, to sa im zdalo podozrivé, neskôr pri motocykli identifikovali obžalovaného. Zistili tiež, že motocykel pochádza z miesta, kde ho musel odparkovať majiteľ, ktorý riadil pod vplyvom alkoholu. Títo policajti popísali, ako sa kontaktovali telefonicky s obžalovaným, obžalovaný vždy prisľúbil, že motocykel vráti, museli však plniť aj iné služobné úlohy. Pred koncom služby zistili, že obžalovaný motocykel nevrátil, preto sa veliteľ hliadky rozhodol, že vec oznámi nadriadeným. Až neskôr mu došla obrazová správa o tom, že motocykel je odparkovaný na pôvodnom mieste.

V súlade s výpoveďou obžalovaného je aj kamerový záznam, z ktorého vyplýva, že obžalovaný dňa 07.09.2014 o 02.46 hod. vyšiel z herne, prišiel k odparkovanému motocyklu, potom telefonoval a následne odišiel. O 03.28 hod. prišiel obžalovaný k motocyklu, ktorý tlačil k motorovému vozidlu s rozsvietenými svetlami. O 09.50 hod. na mieste zastalo motorové vozidlo a po chvíli obžalovaný motocykel odparkoval na pôvodné miesto. Čiže od toho, ako obžalovaný vzal motocykel, do jeho vrátenia uplynulo 6 hodín a 20 minút.

Obžalovaný pritom hodnoverne vysvetlil, že bol pod vplyvom alkoholu, pomýlil si motocykel, o ktorom si myslel, že je jeho a preto ho chcel odtlačiť do svojej garáže. Ako policajt vedel, že miesto, odkiaľ motocykel vzal, je monitorované kamerou, avšak bol presvedčený, že ide o jeho motocykel. S priateľkou a jej bratom chceli motocykel naložiť do jeho auta, nerobil to pritom nijakým utajeným spôsobom, na aute boli rozsvietené svetlá a motocykel nenakladali na nejakom skrytom mieste, ale na otvorenom priestranstve. Obžalovaný tiež adekvátne vysvetlil, prečo sa rozhodol motocykel netlačiť naspäť, ale chcel ho odviezť, pričom kým sa mu v skorých ranných hodinách podarilo obstarat' privesný vozík, prešla určitá doba. Ani krajský súd vyššie uvádzanú dobu vrátenia motocykla, vzhľadom na všetky popísané okolnosti, nepovažuje za neprimerane dlhú. Obžalovaný pritom ako policajt bol hodnotený veľmi pozitívne, príkladne si plnil svoje služobné povinnosti. Bol opakovane disciplinárne odmenený, pričom v minulosti sa nedopustil ani sebamenšieho poklesku. Závažným postihom pre neho bolo už to, že bol zo služobného pomeru od polície prepustený.

Krajský súd vychádzajúc z uvedených dôkazov nemohol dospieť k záveru, že obžalovaný úmyselne odcudzil motocykel, nemal ani preukázané, že by ho chcel prechodne používať.

Vzhľadom na uvedené dôkazy krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný jednal v omyle. Omylom sa pritom rozumie nesúlad páchatel'ovho vnímania alebo predstáv so skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj okolností skutkových (napr. mylná predstava páchatel'a o tom, že vec je jeho a nakladá s ňou ako s vlastnou). Trestný čin krádeže a trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla sú úmyselné trestné činy. Páchatel' si musí byť vedomý skutočností spadajúcich pod zákonné znaky spomínaných trestných činov. Pokiaľ páchatel' nevedel o nejakej skutočnosti požadovanej na naplnenie znakov uvedených trestných činov (tzv. negatívny skutkový omyl - nevedel, že motocykel nie je jeho), je tým vylúčená jeho vedomosť a teda aj zodpovednosť za úmyselný trestný čin.

Krajský súd tiež zisťoval, či konanie obžalovaného sa nedá podradiť pod skutkovú podstatu niektorého z priestupkov, ktorých sa možno dopustiť i z nebanlivosti. Konanie obžalovaného teda nebolo možné

hodnotiť ani ako priestupok, preto krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil so záverom, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.